

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Mesures excepcionals i Constitució

Les institucions han d'actuar amb sinceritat i transparència

La llei de mesures excepcionals i urgents, aprovada per assentiment pels 14 consellers presents a la sessió del dilluns 23 de març del 2020, va en la bona direcció per a intentar mitigar la crisi sanitària i les seves conseqüències econòmiques.

La urgència en l'adopció, que els Progressistes no hem discutit, i la voluntat de fer costat a les institucions i serveis públics que gestionen la crisi, que hem manifestat des del primer moment, no ens poden fer renunciar al deure ciutadà de vigilància democràtica.

Aquesta llei, l'objectiu de la qual compartim, com la Llei qualificada dels estats d'alarma i emergència, l'adopció de la qual ha estat precipitada i poc mesurada, tenen una incidència restrictiva en drets i llibertats constitucionalment protegits.

Ja ho fan els decrets del Govern adoptats els dies 14 i 17 de març, que restringeixen drets constitucionals establerts a l'article 21.1 (dret a circular lliurement pel territori nacional, i a entrar i sortir del país d'acord amb les lleis); l'article 28 (llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i conforme a les lleis) i l'article 29 (dret al treball,... a una remuneració..., a les vacances pagades...).

El Govern ho justifica en l'article 58 de la Llei General de sanitat del 20 de març del 1989 que permet, en situacions d'emergència, de catàstrofe o de risc per a la salut pública adoptar "(...) mesures preventives adequades, que sempre seran pro-

porcionades als objectius perseguits (...) les mesures restrictives de la lliure circulació de persones i mercaderies i de la llibertat d'empresa, seran, en cada cas, les mínimes necessàries".

No està clar que el Govern pugui emprar la Llei de Sanitat per restringir drets constitucionals.

Per això, el suggeriment que els Coprínceps deixessin de banda el termini mínim de vuit dies d'estudi de les lleis abans de sancionar-les i promulgar-les fa pen-

acceptar als coprínceps un gravíssim precedent d'amputació de facultats constitucionals.

Algú va tenir la mala idea de conculcar, parlem clar, el text constitucional deixant els coprínceps sense la facultat d'anàlisi d'unes lleis que comporten serioses restriccions a drets i llibertats que garanteix la Constitució.

Es volia emprar la urgència com a aixopluc per saltar-se els mecanismes de control constitucional dels poders públics.

El professor de la Universitat Complutense de Madrid, Alejandro Nieto, escriu: "La tanca que separa el despotisme de la llibertat, la iniquitat de la justícia, no és la forma d'elecció establerta, sinó l'existència i operativitat dels mecanismes de control de l'autoritat."

Els mecanismes de control de la Constitució van ser estudiats amb la finalitat de mantenir l'estabilitat d'Andorra front a les incidències de tota mena. I durant els darrers 27 anys han funcionat.

No seria seriós plantejar la seva "adaptabilitat" en funció del criteri del govern de torn sobre la urgència d'una crisi, per greu que sigui.

En les pròximes setmanes convindrà mantenir la unitat i exercir la responsabilitat política, però això no serà possible si les institucions no actuen amb sinceritat i transparència, respectant la Constitució que, avui, és la clau de volta de la supervivència d'Andorra en tots els àmbits.

No és seriós plantejar l'adaptabilitat de la Carta Magna segons els criteris del Govern

---

La llei que regula l'estat d'alarma s'ha adoptat de forma precipitada

---

sar que es volia eludir l'anàlisi de les lleis per part dels Coprínceps, frustrant la seva facultat de requerir un dictamen previ a la sanció, promulgació i manament de publicació de les dues lleis aprovades pel Consell General el dia 23 de març.

Ningú no discutia la urgència que s'adoptessin mesures excepcionals. Però això no justifica aprofitar la situació, que ha generat una forta sensació d'angoixa col·lectiva, per malmetre garanties constitucionals de drets i llibertats de la ciutadania, fent